

สำเนา

๒๔ พ.ค. ๒๕๖๐

(ต. ๒๒)

คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)



คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๔๒/๒๕๕๗  
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๗/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง	{	นายชูเกียรติ ระวังภัย	ผู้ฟ้องคดี
		อำเภอคลองขลุง ที่ ๑	
		นายอำเภอคลองขลุง ที่ ๒	
		ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๓	
		ปลัดอำเภอคลองขลุง ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

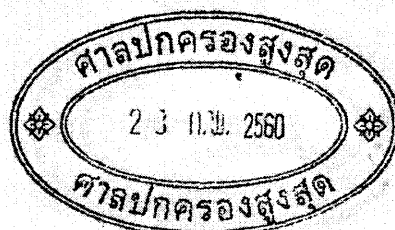
ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๐๓/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิเศษโลก) ๓ ๐ ๑ ๕ ๗

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร โดยเป็นผู้สมัครหมายเลข ๑ ซึ่งได้มีบุคคลยื่นคำคัดค้านการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่าขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีการตรวจบัญชีสำวะหาสารเสพติด และผลการตรวจบัญชีสำวะหาของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่า



เป็นสิ่มวง...

เป็นสีม่วง ผู้ฟ้องคดีก็ได้เข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลคลองขลุง หลังจากนั้น คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน พิจารณาแล้ว มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นผู้ข้องเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดตามคำร้องคัดค้านจริง ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๕๑๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาของ คณะกรรมการข้างต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาผลการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ รวมทั้งพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน ตามนัยมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว เนื่องจาก ไม่ได้เสพยาเสพติดและถูกกักขังเนื่องจากมีการเลือกหลายคนเป็นฝ่ายของผู้สมัคร หมายเลข ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาแล้ว มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ไปร่วมงานทำบุญ ๑๐๐ วัน ของคุณบุญทัน ขุนแก้ว และได้ดื่มน้ำที่ชาวบ้านส่งให้โดยไม่ทราบว่าแก้วใดเป็นของใคร และมีสารเสพติด อยู่หรือไม่ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีอาการไข้หวัด น้ามูกไหล จึงรับประทาน ยาลดน้ำมูกซูลิตินและพาราเซตามอล และต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็น วันประชุม ผู้อยู่บ้าน กำหนด ผู้ฟ้องคดีก็มาประชุมตามปกติ และเมื่อมีการตรวจสอบ บัตรสารเสพติดก็ยินยอมให้ตรวจ โดยมีได้มีอาการพิรุณหรือจะหลบหนี หรือไม่ให้ตรวจ แต่ประการใด และการที่บัตรสารเป็นสีม่วงผู้ฟ้องคดีก็ไม่ทราบสาเหตุ อีกทั้งการที่ผลตรวจ บัตรสารเป็นสีม่วงเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย หากต้องเกิดจากสารเสพติดเสมอไปไม่ อีกทั้ง การตรวจบัตรสารสารเสพติดครั้งดังกล่าว เป็นเพียงการตรวจเบื้องต้นไม่สามารถ ยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสพยาเสพติดได้และไม่ปรากฏว่า มีการนำบัตรสารไปตรวจ อย่างละเอียดที่โรงพยาบาลคลองขลุงแต่อย่างใด นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสพยาเสพติด จริงก็คงจะไม่เข้าร่วมประชุมในวันดังกล่าวอย่างแน่นอน ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการ บำบัดรักษา ก็เพราะคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าใจว่าผู้ฟ้องคดี



/เสพยาเสพติด...

เสพยาเสพติด จึงให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน และแนะนำให้เข้ารับ  
การบำบัดรักษา พร้อมกับแนะนำว่าหากบำบัดรักษาเสร็จแล้วก็สมัครผู้ใหญ่บ้านได้อีก  
โดยไม่ขาดคุณสมบัติ ผู้ฟ้องคดีจึงเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลคลองขลุง ประกอบกับ  
ตามหลักความรับผิดชอบในทางอาญา บุคคลจะต้องรับผิดชอบเมื่อได้กระทำโดยเจตนาและจะถือว่า  
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำผิดมิได้ จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำผิด  
ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ  
การสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี  
จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น  
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนหนังสืออำเภอคลองขลุง ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๙๑๓ ลงวันที่  
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๒. เพิกถอนหนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ส่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๕๔๓  
ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖

๓. เพิกถอนการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ที่แต่งตั้งไปแล้ว และให้มีการเลือก  
ผู้ใหญ่บ้านใหม่

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่า นายสุใจ น้อยรุ่ง มีหนังสือถึงประธาน  
คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ขอให้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี เนื่องจาก  
เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ตามคำสั่ง  
อำเภอคลองขลุง ที่ ๓๗๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว  
เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอาจเคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามที่ได้มีการร้องเรียน  
จึงแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และให้นำพยานหลักฐานมาเพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหา ผลการ  
ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับ  
สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองขลุงตรวจบัสสาวะ กำหนด  
ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อตรวจหาสารเสพติดและพบสารเสพติดในบัสสาวะของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดี  
ให้การรับสารภาพจึงแจ้งให้เข้ารับการบำบัดรักษา ต่อมา ได้รับรายงานจากสถานบำบัด  
โรงพยาบาลคลองขลุงว่า ผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด  
นอกจากนี้ยังมีพยานบุคคลให้การยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริง  
คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็น



/หัวหน้าราษฎร...

หัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านพึงกระทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรในหมู่บ้าน ไม่กระทำการขัดหรือฝ่าฝืนกฎหมายเสียเอง แม้ว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีจะเข้ารับการบำบัดรักษาตามนโยบายของรัฐบาล แต่พฤติกรรมดังกล่าวถือว่าเสื่อมเสียในทางศีลธรรม จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน โดยผู้ฟ้องคดีได้นำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมจำนวน ๒๑ คน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณารายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติและพยานหลักฐานแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) ตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ จึงได้มีการประกาศรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน (แบบ ผ.ญ.๖) และได้มีการแจ้งคำสั่งการตัดสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีความเห็นว่า ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถรับฟังได้เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพว่า ได้เสพสารเสพติดในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และรายงานผลการตรวจสารเสพติดในปัสสาวะของโรงพยาบาลคลองขลุง ปรากฏว่า พบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี ส่วนคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ในส่วนของตัวแทนราษฎร นั้น เป็นผู้มิสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านและเป็นที่ยอมรับนับถือของราษฎรในหมู่บ้าน โดยได้ดำเนินการตามข้อ ๑๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ซึ่งบุคคลดังกล่าวราษฎรในหมู่บ้านได้เสนอชื่อให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และมีผู้รับรองถูกต้อง โดยไม่มีผู้ใดคัดค้านในวันประชุมราษฎร และในการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบด้วยความเป็นธรรมแล้ว ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า ตนเป็นผู้มีความประพฤติดีไม่เป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม โดยมีราษฎรในหมู่บ้านรับรองความประพฤติ นั้น เห็นว่า แบบรับรองที่แนบมากับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นความประพฤติที่สามัญชนทั่วไปพึงกระทำอยู่แล้ว โดยเฉพาะกับผู้นำหมู่บ้าน แต่การที่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถือได้ว่า เป็นความประพฤติที่เสื่อมเสียศีลธรรม ซึ่งผู้นำหมู่บ้านไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถรับฟังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองจึงไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ดังกล่าว สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์และรายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า



/ประเด็นที่หนึ่ง...



ประเด็นที่หนึ่ง การตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีกับพวก เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น เป็นการตรวจสอบและรับรองผลโดยโรงพยาบาลคลองขลุง อีกทั้ง การตรวจสอบดังกล่าว เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันซ้ำอีกครั้งจากที่มีการตรวจครั้งแรกจากตัวอย่างปัสสาวะหาใช่เป็นการตรวจสอบเบื้องต้นแต่อย่างใด อีกทั้ง เมื่อครั้งที่มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า ตนได้เสพยาเสพติดจริง เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๙ นาฬิกา และต่อมาแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะให้คำให้การโต้แย้งในวันเดียวกันว่าเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำดังกล่าว สืบเนื่องจากตนสงสัยว่าเหตุที่ตรวจพบสารเสพติด เนื่องจากตนได้รับประทานยาแก้แพ้ แก้ปวด เป็นประจำอย่างน้อยวันละ ๒ เม็ด ก่อนนอน อีกทั้ง ถ้อยคำที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในบันทึกถ้อยคำ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แตกต่างจากข้ออ้างที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งไว้ในคำอุทธรณ์ ซึ่งกรณีดังกล่าวเชื่อว่า การให้ถ้อยคำในครั้งแรกเป็นการให้การไปตามความเป็นจริง ไม่ทันได้มีเวลาในการคิดโต้แย้ง หรือสรรหาถ้อยคำหรือวิธีการใดมาบั่นแ่่งคำให้การ เพื่อให้ตนหลุดพ้นจากความผิด ข้อโต้แย้งในอุทธรณ์เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีได้อ้างขึ้นมาใหม่ ในภายหลัง ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานาน นอกจากนี้หากข้อเท็จจริงปรากฏตามข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีแล้ว เหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงยินยอมเข้ารับการบำบัดตามโครงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบกาย - จิต - สังคมบำบัด ของโรงพยาบาลคลองขลุง ทั้งที่ตนมิได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด นอกจากนี้การที่ผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านได้มีพฤติการณ์ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดยอมเป็นที่ทราบดี อยู่แล้วว่าเป็นความผิดร้ายแรง และเป็นปฏิปักษ์ต่อการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านของตน ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังเพื่อเป็นพยานหลักฐานหักล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏได้ กรณีจึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เสพยาเสพติดจริง ประเด็นที่สอง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ เป็นฝ่ายของผู้สมัครหมายเลข ๒ จำนวน ๔ คน และไม่ได้ตรวจสอบให้เกิดความเป็นธรรม นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ และให้มีการประชุมราษฎร ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ โดยในการประชุมดังกล่าวได้มีการชี้แจงวิธีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ให้ผู้มีสิทธิเลือกของหมู่บ้านซึ่งอยู่ในที่ประชุมเสนอชื่อผู้มีสิทธิเลือกจำนวน ๗ คน เป็นกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ โดยบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อผู้มีสิทธิเลือกในหมู่บ้านรับรอง



/โดยถูกต้องแล้ว...

โดยถูกต้องแล้ว ซึ่งในวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมประชุมด้วย โดยไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีการคัดค้านถึงความไม่เหมาะสมแต่อย่างใด และในการดำเนินการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และให้โอกาสได้ชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมานำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว อีกทั้ง มีการเรียกพยานบุคคลมาให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมและความประพฤติของผู้ฟ้องคดี ตลอดจนได้มีการประชุมเพื่อมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้มีการรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบ และเหตุผลพร้อมลงลายมือชื่อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ ถือได้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ได้ดำเนินการตรวจสอบและทำหน้าที่โดยเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าวนี้ ยังไม่อาจรับฟังเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ ประเด็นที่สาม ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าเป็นผู้มีความประพฤติที่ดี ไม่เป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม โดยมีราษฎรในหมู่บ้านและเจ้าสำนักสงฆ์สามเรือนรับรองความประพฤติ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี ต่อมา มีการส่งปัสสาวะดังกล่าวไปตรวจยืนยันที่โรงพยาบาลคลองขลุงก็ยังคงพบว่า มีสารเสพติดในปัสสาวะเช่นเดิม และภายหลังจากที่มีการตรวจพบสารเสพติดผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากความเป็นผู้ใหญ่บ้าน และเข้ารับการบำบัดผู้ติดยาเสพติด เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ในห้วงระยะเวลาตั้งแต่เกิดกรณีจนถึงระยะเวลาที่มีการประกาศการเลือกผู้ใหญ่บ้านลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามโครงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดที่โรงพยาบาลคลองขลุง แม้กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพดังกล่าวจะสิ้นสุดแล้ว แต่ยังคงต้องมีการติดตามผลต่อไปอีก ๑ ปี โดยจะมีการนัดติดตามผลทุก ๓ เดือน ซึ่งการพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ต้องพิจารณาว่า ในช่วงเวลาที่เกิดมีการกระทำอันอาจให้ขาดคุณสมบัติ จนถึงช่วงที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้สมัครมีลักษณะเข้าข่ายเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหรือไม่ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีหนังสือรับรองความประพฤติจากราษฎรในหมู่บ้าน เจ้าสำนักสงฆ์สามเรือนมาได้แย้งข้อกล่าวหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถลบล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏได้ โดยตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน



/เป็นตำแหน่ง...

เป็นตำแหน่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านานมีหน้าที่ปกครอง ดูแลทุกข์สุขของชาวบ้าน และรักษาความสงบเรียบร้อย ตรวจตราดูแลมิให้มีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นในเขตหมู่บ้าน รวมถึงการปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ใหญ่บ้านกลับเป็นผู้มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดติดเสียเอง สร้างความเสื่อมเสียให้แก่หมู่บ้านของตนและปฏิบัติตัวไม่เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ราษฎรในหมู่บ้านและบุคคลทั่วไป พฤติการณ์ดังกล่าว ถือได้ว่า เป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรม เป็นลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน อนึ่ง การพิจารณาตัดสินสิทธิคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านกรณีดังกล่าวนี้ หากเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐแต่อย่างใด เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาคาความไม่เป็นธรรมในสังคม เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่องสิทธิ โอกาส และความเสมอภาคในการทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในภาครัฐเท่านั้น หากได้รวมถึงการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นการสมัครรับเลือกให้เข้ามาดำรงตำแหน่งในอันที่จะเป็นผู้ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน จะต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ โดยเคร่งครัด ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี ไม่อาจรับฟังเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ปรากฏได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การทำนองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ตามที่นายสุดใจ มีหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ นั้น เนื่องด้วยนายสุดใจเคยเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้แต่งตั้งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคนใหม่แทนนายสุดใจ จึงทำให้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี และนำเรื่องดังกล่าวมาร้องเรียนผู้ฟ้องคดี ในส่วนพฤติการณ์ข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้มางานทำบุญครบรอบร้อยวันของคุณบุญทัน พอไปถึงงานชาวบ้านก็นำเอาแก้วน้ำดื่มของตนเองส่งให้ และผู้ฟ้องคดีก็รับและดื่มเพื่อให้เกิดภัยกับบุคคลที่ส่งให้ จึงมีทราบได้ว่าแก้วใดของผู้ใด มีสารเสพติดปะปนหรือไม่ และประกอบกับในวันนั้นเองผู้ฟ้องคดีไม่ค่อยสบาย มีอาการไข้หวัด น้ำมูกไหล ก็เลยรับประทานยาลดน้ำมูกชูลิติน และยาพาราเซตามอล ต่อมา ในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้มีการประชุม ผู้ใหญ่บ้าน



/ก้าน...

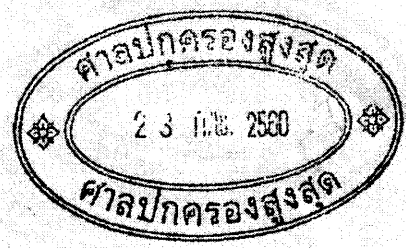
กำหนด ประจำเดือน ผู้ฟ้องคดีก็มาประชุมตามปกติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ให้ตรวจปัสสาวะ  
 หาสารเสพติด ผู้ฟ้องคดีก็ยินยอมให้ตรวจโดยมิได้มีอาการพิรุณ หรือจะหลบหนี หรือไม่ให้  
 ตรวจแต่ประการใด และหากผู้ฟ้องคดีเสพสารเสพติดจริงก็คงจะหนีไม่มาให้ตรวจแล้ว  
 เมื่อตรวจแล้ว พบว่า ปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีมีสีม่วง โดยที่ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ทราบสาเหตุที่ทำให้  
 ปัสสาวะเป็นสีม่วงแต่ประการใด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้นำผลปัสสาวะที่ตรวจเบื้องต้น  
 ดังกล่าวนั้นไปตรวจทางการแพทย์เพื่อยืนยัน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แนะนำให้ผู้ฟ้องคดี  
 ลาออกจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน และยังแนะนำให้เข้ารับการรักษาผู้ติดยาเสพติด  
 ที่โรงพยาบาลคลองขลุง พร้อมทั้งแนะนำว่า เมื่อบำบัดเสร็จเรียบร้อยก็สามารถสมัครผู้ใหญ่บ้าน  
 ได้อีก โดยไม่ขาดคุณสมบัติ ผู้ฟ้องคดีจึงไปทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดดังกล่าวตามที่  
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แนะนำ และตามรายงานผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหา  
 สารเสพติดตามหนังสือของโรงพยาบาลคลองขลุง นั้น ก็ยังเป็นเพียงผลรายงานหาสารเสพติด  
 เบื้องต้นของโรงพยาบาลคลองขลุง มิได้ตรวจคัดกรองยืนยัน ส่วนบันทึกเรื่องตรวจสารเสพติด  
 ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น ลายมือที่เขียนข้อความลงในบันทึกดังกล่าว ก็มีใช้ลายมือ  
 ของผู้ฟ้องคดี และมีได้ลงลายมือชื่อแต่ประการใด แต่มีคำให้การที่ลงในบันทึกดังกล่าวในส่วน  
 ที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงลายมือชื่อว่า อาจจะเกิดจากการรับประทานยา จึงมีลายมือชื่อของ  
 ผู้ฟ้องคดี และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เรียกบุคคล  
 มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม จำนวน ๒๑ คน นั้น มีเพียงนายสุดใจ เท่านั้น ที่มีกรให้ถ้อยคำว่า  
 ทราบดีอยู่แล้วว่าผู้ฟ้องคดีเสพยาเสพติด และมีอีก ๓ คน ที่ให้ถ้อยคำทำนองที่ว่า  
 ทราบเพราะเห็นผลตรวจเท่านั้น นอกนั้นก็มิได้ให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เกี่ยวข้องกับ  
 ยาเสพติดและบอกถึงความดีของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การใช้ดุลพินิจของ  
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการใช้ดุลพินิจที่เกินขอบเขต เพราะจากพยานบุคคล  
 ที่เรียกมาให้ถ้อยคำเกินกว่าครึ่งต่างยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด  
 ประกอบกับการที่จะให้ผู้ได้รับโทษทางกฎหมายได้นั้น ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๕๘  
 มีหลักว่า บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยมีเจตนา ซึ่งกระทำโดยเจตนา  
 ได้แก่ กระทำโดยรู้สำนึกในการที่ได้กระทำและในขณะที่เดียวกันประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผล  
 ของการกระทำนั้น จากพฤติการณ์ข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การที่ปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี  
 มีสารสีม่วง นั้น เกิดจากเหตุและปัจจัยอย่างใดมิทราบได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเจตนาที่จะใช้  
 สารเสพติดหรือประสงค์ที่จะใช้สารเสพติดอันเกิดจากตัวของผู้ฟ้องคดีเอง อีกทั้งรัฐธรรมนูญ



/แห่งราชอาณาจักรไทย...



ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ไม่พบว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมตามที่กรมการโรงเรียน  
ผู้ฟ้องคดียอมมีคุณสมบัติเป็นผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ แต่กรณีดังกล่าวข้อเท็จจริง  
กลับปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริง จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒  
ตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น กรณีความขัดแย้งส่วนตัวระหว่าง  
ผู้ฟ้องคดีกับนายสุใจ จึงไม่อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็น  
ผู้ใหญ่บ้านของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด  
แต่เหตุที่ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ เนื่องจากได้ไปร่วมงานทำบุญ ๑๐๐ วัน เพื่อนบ้าน  
อาจให้ดื่มน้ำผสมสารเสพติดเข้าไป และตนไม่สบายจึงได้รับประทานยาแก้ไอหวัดซูลิตินและ  
พาราเซตามอล เห็นว่า การตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีกับพวกเมื่อวันที่ ๓  
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบและรับรองผลโดยโรงพยาบาลคลองขลุง ซึ่งเป็น  
หน่วยงานของรัฐ อีกทั้ง การตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันซ้ำอีกครั้งจากที่มี  
การตรวจครั้งแรกจากตัวอย่างปัสสาวะ หากใช้เป็นการตรวจสอบเบื้องต้นแต่ประการใด อีกทั้ง  
เมื่อครั้งที่มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า ตนได้เสพยาเสพติดจริง  
เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๙ นาฬิกา นอกจากนี้ หากข้อเท็จจริงปรากฏ  
เป็นดังข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีแล้ว เหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงยินยอมเข้ารับการบำบัดตามโครงการ  
บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบกาย - จิต - สังคมบำบัด ของโรงพยาบาลคลองขลุง ทั้งที่ตน  
มิได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าวนี้ จึงไม่อาจ  
รับฟังเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการหักล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นได้ กรณีจึงเชื่อได้ว่า  
เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้เสพยาเสพติดให้โทษจริง และในส่วน  
กรณีบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีรับว่า  
ได้เสพยาเสพติด จะเห็นได้ว่าในบันทึกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมิได้ลงลายมือชื่อในตอนแรก แต่ได้  
ลงลายมือชื่ออีกครั้งในวันเดียวกันพร้อมกับโต้แย้งว่า เหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำ  
ดังกล่าว สืบเนื่องจากตนสงสัยว่าเหตุที่ตรวจพบสารเสพติด นั้น เนื่องจากตนได้รับประทาน  
ยาแก้แพ้ แก้ปวดเป็นประจำอย่างน้อยวันละ ๒ เม็ดก่อนนอน ซึ่งการให้การของผู้ฟ้องคดีต่อ  
ปลัดอำเภอผู้ทำการสอบสวนในครั้งแรก นั้น เชื่อได้ว่า เป็นการให้การไปตามความเป็นจริง  
โดยที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ทันมีเวลาคิดไตร่ตรองให้ดีถ้วน นอกจากนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เหตุที่  
ตนมิได้ลงลายมือชื่อในครั้งแรก ย่อมเป็นการยืนยันและรับรองในข้อความหรือความถูกต้อง  
ของบันทึกนั้นว่า ได้มีการสอบสวนผู้ฟ้องคดีจริงแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้ลงลายมือชื่อกก็ตาม



/ลายมือชื่อ...



ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ไม่พบว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมตามที่มีการร้องเรียน ผู้ฟ้องคดียอมมีคุณสมบัติเป็นผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านได้ แต่กรณีดังกล่าวข้อเท็จจริง กลับปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริง จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น กรณีความขัดแย้งส่วนตักระหว่าง ผู้ฟ้องคดีกับนายสุดใจ จึงไม่อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็น ผู้นำหมู่บ้านของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เหตุที่ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ เนื่องจากได้ไปร่วมงานทำบุญ ๑๐๐ วัน เพื่อนบ้าน อาจให้ตีมน้ำผสมสารเสพติดเข้าไป และตนไม่สบายจึงได้รับประทานยาแก้ไอหวัดซูลิติลและ พาราเซตามอล เห็นว่า การตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีกับพวกเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบและรับรองผลโดยโรงพยาบาลคลองขลุง ซึ่งเป็น หน่วยงานของรัฐ อีกทั้ง การตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันซ้ำอีกครั้งจากที่มี การตรวจครั้งแรกจากตัวอย่างปัสสาวะ หากใช่เป็นการตรวจสอบเบื้องต้นแต่ประการใด อีกทั้ง เมื่อครั้งที่มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า ตนได้เสพยาเสพติดจริง เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๙ นาฬิกา นอกจากนี้ หากข้อเท็จจริงปรากฏ เป็นดังข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีแล้ว เหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงยินยอมเข้ารับการบำบัดตามโครงการ บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบกาย - จิต - สังคมบำบัด ของโรงพยาบาลคลองขลุง ทั้งที่ตน มิได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าวนี้ จึงไม่อาจ รับฟังเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการหักล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นได้ กรณีจึงเชื่อได้ว่า เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้เสพยาเสพติดให้โทษจริง และในส่วน กรณีบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีรับว่า ได้เสพยาเสพติด จะเห็นได้ว่าในบันทึกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมิได้ลงลายมือชื่อในตอนแรก แต่ได้ ลงลายมือชื่ออีกครั้งในวันเดียวกันพร้อมกับโต้แย้งว่า เหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำ ดังกล่าว สืบเนื่องจากตนสงสัยว่าเหตุที่ตรวจพบสารเสพติด นั้น เนื่องจากตนได้รับประทาน ยาแก้แพ้ แก้ปวดเป็นประจำอย่างน้อยวันละ ๒ เม็ดก่อนนอน ซึ่งการให้การของผู้ฟ้องคดีต่อ ปลัดอำเภอผู้ทำการสอบสวนในครั้งแรก นั้น เชื่อได้ว่า เป็นการให้การไปตามความเป็นจริง โดยที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ทันมีเวลาคิดไตร่ตรองให้ถี่ถ้วน นอกจากนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เหตุที่ ตนมิได้ลงลายมือชื่อในครั้งแรก ย่อมเป็นการยืนยันและรับรองในข้อความหรือความถูกต้อง ของบันทึกนั้นว่า ได้มีการสอบสวนผู้ฟ้องคดีจริงแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้ลงลายมือชื่อก็ตาม



/ลายมือชื่อ...

ลายมือชื่อที่ปรากฏในหนังสือบันทึกดังกล่าวเป็นลายมือชื่อเขียนโดยนายภาณุพงษ์ เรียวแรง ปลัดอำเภอคลองขลุง เป็นผู้สอบสวน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม จำนวน ๒๑ คน โดยพยานบุคคลดังกล่าวล้วนแต่ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คงมีเพียงนายสุดใจเท่านั้นที่ทราบว่าผู้ฟ้องคดีเสพยาเสพติด การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการใช้อดุลพินิจที่เกินขอบเขต นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้บัญญัติคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านว่า ต้องไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม อันหมายถึงลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยต้องพิจารณาว่าในช่วงเวลาที่เกิดมีการกระทำอันอาจทำให้ขาดคุณสมบัติจนถึงช่วงที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้สมัครมีลักษณะเข้าข่ายเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหรือไม่ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่าได้ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี มีการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามโครงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และยังคงต้องมีการติดตามผลการฟื้นฟูอีก ๑ ปี เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ฟ้องคดีจะไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกต่อไป ดังนั้น แม้จะมีพยานบุคคลให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และบอกถึงความดีของผู้ฟ้องคดี ตลอดจนการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือรับรองความประพฤติโดยราษฎรในหมู่บ้าน และเจ้าสำนักสงฆ์สามเรือนมาได้แย้งข้อกล่าวหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่ก็ไม่อาจลบล้างข้อเท็จจริงที่ปรากฏได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งถือเป็นข้อห้ามในการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ใหญ่บ้านกลับเป็นผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเสียเองสร้างความเสื่อมเสียให้แก่หมู่บ้านของตนและปฏิบัติตนไม่เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ราษฎรในหมู่บ้านและบุคคลทั่วไป พฤติการณ์ดังกล่าวถือได้ว่า เป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรม ส่วนกรณีการอ้างถึงเจตนาในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ โดยบุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยมีเจตนา และการอ้างถึงสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า กระบวนการดำเนินการในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้น เป็นการดำเนินการกระบวนพิจารณาทางปกครอง หากใช่เป็นการดำเนินการทางอาญาตามที่



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างไว้ แต่อย่างไรก็ตามในการพิจารณาทางปกครองได้มีการให้โอกาสกับผู้ฟ้องคดีได้ต่อสู้ และหาพยานหลักฐานเพื่อประกอบข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี หากได้มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองโดยไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และการดำเนินการกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ นั้น คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอแล้ว และหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตัดสินสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านแล้ว ได้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว กรณีจึงเป็นไปตามวิธีพิจารณาทางปกครองแล้ว อีกทั้งการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นั้น ได้มีการพิจารณาจากพยานหลักฐานที่ปรากฏตลอดจนหนังสืออุทธรณ์และพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีได้รวบรวมมาเพื่อประกอบข้อโต้แย้งของตน และการพิจารณาใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ใช้โดยรอบคอบ และเป็นไปตามอำนาจที่กฎหมายกำหนดแล้ว หากใช่เป็นการใช้เกินเลยหรือใช้อำนาจตามอำเภอใจ โดยที่มิได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นผู้อยู่ปกครอง และดูแลทุกข์สุขของราษฎรในหมู่บ้าน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ใช้ดุลพินิจในการตัดสินสิทธิผู้ที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมิให้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบและอยู่ในเขตอำนาจที่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขของราษฎรเป็นสำคัญ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน ประกอบกับพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเชื่อได้ว่า ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้เสพยาเสพติด ในระหว่างที่มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีจริง เนื่องจาก ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี ในการตรวจเบื้องต้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๕๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลคลองขลุง เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดอีกครั้ง และเมื่อโรงพยาบาลคลองขลุงได้ทำการตรวจปัสสาวะเพื่อกลั่นกรองความถูกต้องแล้ว จึงมีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๕๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ รายงานผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ และปรากฏว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีและผู้ช่วยผู้อยู่บ้าน หมู่ที่ ๓ พบสารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำ



/ของนายสุดใจ...

ของนายสุใจ ที่ให้ถ้อยคำต่อนายปรีดี ทาเอื้อ ปลัดอำเภอคลองขลุงว่า ผู้ฟ้องคดีเสพยาเสพติด ร่วมกับนายสามารถ ศรีจรัส และนายทองย้อย ระวังภัย ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสพยาเสพติดตามข้อกล่าวหา หรือเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอาจดื่มน้ำ ที่ชาวบ้านส่งให้ซึ่งอาจมียาเสพติดปะปนอยู่ หรืออาจเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีรับประทานยาชูลิติน และยาพาราเซตามอล ตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็คงจะต้องให้การปฏิเสธ ตั้งแต่ที่มีการตรวจพบว่าเป็นสีม่วง อีกทั้งวิญญูชนทั่วไปหากตนมิได้เป็นผู้เสพยาเสพติด ตามข้อกล่าวหา ก็คงจะไม่ยินยอมเข้ารับการรักษาเป็นผู้ติดยาเสพติดอย่างแน่นอน และยิ่งกว่านั้นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีหน้าที่ปกครอง ดูแลทุกข์สุข ของชาวบ้านและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน ตรวจตราดูแล มิให้มีการ กระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นในเขตหมู่บ้าน รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกบ้าน ยิ่งต้องรักษาชื่อเสียงของตนและไม่ยอมรับผิดหากว่าตนเอง มิได้กระทำความผิด แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียินยอมที่จะเข้ารับการรักษา ผู้ติดยาเสพติด ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และโรงพยาบาลคลองขลุง ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเสพยาเสพติดจริง ตามข้อกล่าวหา ซึ่งกรณีดังกล่าวถือเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

คดีจึงมีปัญหาต้องพิจารณาต่อไปว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีสมัครรับเลือกเป็น ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริง จะปรากฏว่าการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาผู้ติดยาเสพติดตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และเป็นเวลาก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีประกาศ เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดี เข้ารับการรักษาผู้ติดยาเสพติดสิ้นสุดลงแล้วก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวโรงพยาบาลคลองขลุง ก็ต้องมีการติดตามพฤติกรรมของผู้เข้ารับการรักษาผู้ติดยาเสพติดต่อไปอีก ๑ ปี โดยจะมีการนัดติดตามผลทุก ๓ เดือน เพื่อมิให้ผู้รับการบำบัดรักษากลับไปเสพยาเสพติดอีก และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาความสงบ ภายในหมู่บ้าน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกบ้านรวมถึงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม ตามที่ได้วินิจฉัยแล้ว และในช่วงเวลาที่ประกาศรับสมัครเลือกผู้ใหญ่บ้าน เป็นช่วงเวลา



ที่ผู้ฟ้องคดี...



ที่ผู้ฟ้องคดีอยู่ในการควบคุมและติดตามพฤติกรรมอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกผู้อยู่ในบ้าน และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน โดยมีได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ละเอียดทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสในการต่อสู้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยมีได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง อันเป็นการขัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่มิผู้ยื่นคำร้องคัดค้านว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้านแล้ว คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่จะมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน และหลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๙๑๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สามารถพิสูจน์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้าน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คัดค้านการพิจารณากรณีการขาดคุณสมบัติ พร้อมทั้งนำพยานบุคคลมาให้อรรถคำเพิ่มเติมจำนวน ๒๑ คน และหลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาความเห็นและมติของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ข้อเท็จจริง รวมทั้งพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีคำสั่งว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกผู้อยู่บ้านกรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสดำเนินการโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอก่อนที่จะมีคำสั่งดังกล่าวแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีลักษณะคนพาลและมีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่ในบ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า



/ผู้ที่จะได้รับ...



ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้...

(๘) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม และข้อ ๓๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่กำหนดไว้ เมื่อพิเคราะห์ถึงมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาหรือความตั้งใจที่จะเสพสารเสพติด หรือยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทใดเลย ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจะต้องพิจารณาว่า ในขณะที่มีการรับสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน นั้น ผู้สมัครคนใดมีลักษณะเข้าข่ายเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหรือไม่ อันถือเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการดังกล่าวที่จะต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในช่วงเวลานั้น ซึ่งดุลพินิจของคณะกรรมการดังกล่าวที่ประกอบด้วยชาวบ้านซึ่งมิได้ตรวจสอบเสียก่อนว่าเป็นพวกของใคร มีอคติหรือไม่ ซึ่งเลือกกันขึ้นมาเอง และคณะกรรมการดังกล่าวก็ได้ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว โดยมีเคยเรียกผู้ฟ้องคดีหรือพยานหลักฐานมาสอบถามแต่ประการใด รวมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการลงความเห็นอันเป็นดุลพินิจในการพิจารณาจนเสนอออกคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ๔ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ซึ่งเป็นวันประชุม ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองขลุงตรวจสอบปัสสาวะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อตรวจหาสารเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และผลการตรวจปัสสาวะปรากฏว่า พบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี โดยนายภานุพงษ์ เรียวแรง ปลัดอำเภอคลองขลุง จึงได้มีบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี โดยในบันทึกดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า ได้เสพยาเสพติด และไม่ยอมลงลายมือชื่อแต่หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อ เพราะสงสัยว่า ที่ตรวจพบอาจเป็นเพราะรับประทานยาแก้แพ้หรือยาแก้ปวดเป็นประจำอย่างน้อยวันละ ๒ เม็ด ก่อนนอนจึงเป็นสาเหตุให้ตรวจพบสารเสพติด นั้น ข้อเท็จจริงดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีได้นำมากล่าวเป็นต้นเหตุของการตรวจ



/ซึ่งเมื่อเกิดเหตุ...

ซึ่งเมื่อเกิดเหตุแล้วการแสวงหาข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นั้น ยังไม่เพียงพอกับการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ที่มีบัญญัติว่า ในการพิจารณาทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้นๆ โดยพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการนี้ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้ ๑. แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง ๒. รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยเพื่อประวิงเวลา ๓. ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณีพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ๔. ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ๕. ออกไปตรวจสอบสถานที่และในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีเจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ซึ่งการออกคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นั้น มิได้แสวงหาข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติมเลย เพราะมิได้นำความในเนื้อหาของคำให้การของชาวบ้านมาพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคนดีช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด ไม่เคยมีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดใดๆ มาพิจารณาเพื่อออกคำสั่งฉบับนี้เลย เพียงแต่เห็นผลตรวจของทางโรงพยาบาลว่าเป็นผู้มีปัสสาวะสีม่วง ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวมาจากสาเหตุใดก็ยังไม่ทราบและมิได้คัดกรองยืนยันแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ได้พิจารณาเนื้อหาบทความความใดเลย ซึ่งเป็นวิธีทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ว่าปัสสาวะสีม่วงอาจมาจากสาเหตุอื่นซึ่งมิใช่มาจากการเสพยาอย่างเดี่ยว ในการรับสารภาพว่าเสพตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กล่าวอ้างนั้นก็เปลี่ยนมือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ลงลายมือชื่อ และในข้อความทั้งหมดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เขียนเองทั้งหมดทุกอย่าง มีเพียงข้อคัดค้านที่ว่าตนมีข้อสงสัยนั้นมาจากกinyaเท่านั้นเองที่เป็นลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของตนกำกับไว้

ประเด็นที่สอง ในประเด็นการนำปัสสาวะไปตรวจที่โรงพยาบาลคลองขลุง นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีในการตรวจเบื้องต้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๙๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลคลองขลุง เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดอีกครั้ง และเมื่อโรงพยาบาลคลองขลุงได้ทำการตรวจปัสสาวะเพื่อกลับกรองความถูกต้องแล้ว จึงมีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๔๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์



๒๕๕๕ รายงานผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒  
 ทราบผลการตรวจสอบที่ส่งมาให้ และได้กล่าวอ้างว่าได้กลั่นกรองความถูกต้องแล้วนั้น  
 ตามหนังสือ ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๔๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฉบับดังกล่าว นั้น  
 ก็เป็นเพียงการตรวจสอบเบื้องต้นตามหวักระดาษพร้อมรายชื่อของโรงพยาบาลคลองขลุง  
 ที่ส่งกลับมา มิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะตามหลัก  
 นิติวิทยาศาสตร์ทั่วไปที่ว่า การหาสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งผลที่ได้จะเป็นเครื่องคัดกรองบุคคล  
 (Screening) เพื่อส่งตัวอย่างนั้นๆ ไปยืนยันผลต่อไป ชุดทดสอบสำเร็จรูป จำแนกได้เป็น  
 ๒ ประเภท ตามหลักการที่ใช้หยาเสพติดคือ ชุดทดสอบหลักการเคมี และชุดทดสอบ  
 หลักภูมิคุ้มกันวิทยา หรืออาจจะแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม ตามประสิทธิภาพและความจำเพาะ  
 คือ วิธีการตรวจขั้นต้น โดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมีในการตรวจ วิธีการตรวจแบบสกรีน  
 โดยหลักการภูมิคุ้มกันวิทยา และวิธีการตรวจยืนยันเป็นการตรวจขั้นสูง ดังนี้ ๑. วิธีการ  
 ตรวจขั้นต้น โดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมีในการตรวจใช้เวลา ๒ - ๕ นาที สำหรับชุดทดสอบ  
 ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ นั้น สารออกฤทธิ์ในแอมเฟตามีนจะทำปฏิกิริยากับน้ำยา  
 ตรวจสอบในสภาวะที่เหมาะสมแล้วเปลี่ยนสีของน้ำยาจากสีเหลืองเป็นสีม่วงแดง ๒. วิธีการ  
 ตรวจแบบสกรีน โดยหลักการอิมมูโนแอนติบอดีใช้เวลา ๑๐ - ๑๕ นาที ชุดทดสอบที่ใช้  
 หลักการภูมิคุ้มกันวิทยา โดยใช้หลักการ Immunochromatographic Technique เมื่อหยดปัสสาวะ  
 ลงในช่องปัสสาวะจะซึมไปตามกระดาษที่เคลือบด้วยสารภูมิคุ้มกัน สามารถอ่านผลโดยดูจาก  
 แถบสีที่ปรากฏชุดทดสอบประเภทนี้สามารถตรวจได้หลายชนิดในชุดเดียว ๓. วิธีการตรวจ  
 ยืนยันเป็นการตรวจขั้นสูง ที่อาศัยน้ำยาและเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจที่มีราคาแพงได้แก่  
 แก๊สโครมาโตกราฟี หรือแมสสเปคโตมิเตอร์ และจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญ  
 ให้ผลการตรวจที่แม่นยำถูกต้องสูง แม้จะมีระดับสารเสพติดในปริมาณต่ำๆ ก็สามารถตรวจได้  
 แก๊สโครมาโตกราฟี หรือ แมสสเปคโตมิเตอร์ เป็นเครื่อง GC ที่ต่อเข้ากับ MS สารในตัวอย่างตรวจ  
 จะถูกแยกออกจากกันด้วยเครื่อง GC แล้วถูกวิเคราะห์โดยอาศัยคุณสมบัติของมวลประจุ  
 ของสารแต่ละชนิด ด้วยเครื่อง MS การตรวจด้วยเครื่องดังกล่าว เป็นการตรวจยืนยันที่ดีที่สุด  
 สามารถบอกปริมาณของแอมเฟตามีนที่พบได้ว่ามีเท่าไร กี่นาโนกรัม ซึ่งทำให้หมดปัญหา  
 ในข้อโต้แย้งของการตรวจ การเลือกใช้ชนิดชุดตรวจแต่ละชนิด มีข้อจำกัด ข้อดี ข้อด้อย  
 ที่แตกต่างกัน การเก็บตัวอย่างปัสสาวะมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะหากปัสสาวะ  
 ที่ทำการตรวจมีการปลอมปน หรือเก็บอย่างไม่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอน อาจส่งผลให้การ



/ทดสอบ...

ทดสอบผิดพลาดได้ การเตรียมการเก็บตัวอย่างปัสสาวะมี ๓ ส่วนคือ ๑. เตรียมบุคลากร ผู้เก็บตัวอย่างปัสสาวะต้องได้รับการอบรมชี้แจงให้เข้าใจถึงความสำคัญของการเก็บ การรักษาการส่งตัวอย่าง และขั้นตอนการดำเนินงานที่ถูกต้อง รวมทั้งกำกับดูแล ไม่ให้ผู้ต้องสงสัยทำการสับเปลี่ยน ปน หรือนำสิ่งอื่นมาแทนปัสสาวะ ๒. เตรียมสถานที่ในการ ปฏิบัติภารกิจตรวจค้น ส่วนมากจะใช้ห้องน้ำของสถานที่นั้นๆ ๓. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ในการเก็บตัวอย่าง อย่างน้อยควรมีขวดที่สะอาด แห้ง มีฝาปิดเรียบร้อย มีฉลาก อุปกรณ์แผ่นกั้นขวด เช่น กระดาษขาว ปากกาทำน้ำใช้สำหรับเขียนกระดาษ และควรมี แบบฟอร์มบันทึกความยินยอม พร้อมลายมือชื่อของผู้รับการตรวจรับรองรายละเอียดของ ตัวอย่าง และผลการตรวจเบื้องต้น วิธีการใช้ชุดทดสอบเบื้องต้น โดยชุดน้ำยาตรวจเอมเฟตามีน ในปัสสาวะ มี ๓ ขั้นตอน ขั้นตอนที่ ๑ ใช้ที่ดูด ดูดปัสสาวะตัวอย่างใส่ลงในหลอดทดสอบ จนถึงขีดหมายเลข ๑ ขั้นตอนที่ ๒ ปิดฝาค แล้วเขย่าหลอดทดสอบกลับขึ้นมา จนผงเคมี ละลาย และขั้นตอนที่ ๓ เปิดฝาหลอดทดสอบออก แล้วหยดน้ำยาทดสอบลงไป ๕ - ๗ หยด ปิดฝาแล้วเขย่าหลอดทดสอบกลับขึ้นมา ประมาณ ๑๐ ครั้ง ตั้งทิ้งไว้ประมาณ ๑ นาที เพื่อให้ แยกชั้น จากนั้นให้สังเกตสีที่เกิดขึ้นในชั้นของน้ำยาทดสอบ ซึ่งเป็นชั้นล่างโดยเทียบกับแถบ เทียบสี หากไม่ปรากฏสีม่วงในชั้นล่างของน้ำยาทดสอบแสดงว่าได้ผลลบ หมายความว่า ใน ตัวอย่างปัสสาวะที่ทดสอบนั้นไม่มีสารในกลุ่มแอมเฟตามีน คือ เมทแอมเฟตามีน แอมเฟตามีน ยาอี หรือมีอยู่แต่ต่ำกว่า ๓ ไมโครกรัม/มิลลิลิตร แต่หากปรากฏสีม่วงในชั้นของน้ำยาทดสอบ แสดงว่าได้ผลบวก หมายความว่า ในปัสสาวะที่ทดสอบอาจมีสารในกลุ่มแอมเฟตามีน คือ เมทแอมเฟตามีน แอมเฟตามีน ยาอี หรือ อาจมียาในกลุ่มสารประกอบอาร์มีน ซึ่งทั้งนี้ ยังสรุปไม่ได้ว่า ในปัสสาวะจะมีแอมเฟตามีนอยู่หรือไม่ การจะทราบผลที่แน่นอน จำเป็นต้องนำ ปัสสาวะในส่วนที่เหลือส่งให้สถานตรวจพิสูจน์ทำการตรวจขั้นสูงต่อไป การใช้ชุดทดสอบ เบื้องต้นในการหาสารเสพติดในร่างกาย การตรวจเบื้องต้น ค่าใช้จ่ายถูกกว่าสามารถตรวจได้ คราวละหลายๆ แต่ผลเสียคือ มีผลบวกสูง ซึ่งเกิดจากการกินยาที่มีสูตรทางเคมีบางส่วน คล้ายสารแอมเฟตามีน ทำให้เกิดผลบวกสูงขึ้นได้ ยาในกลุ่มดังกล่าวได้แก่ ๑. ยาแก้แพ้ ยาแก้หวัดคัดจมูก เช่น ซูโดเอพรีดีน คลอร์เฟนิรามีน และเฟนิลโพรพานอรามีน ๒. ยาแก้ไอ เช่น เดกซ์โทรเมโทรแฟน และโคดีอีน ๓. ยาที่รักษามาเลเรีย เช่น ควินิน และควินิดีน ๔. ยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ได้แก่ อิมิพรามีน อะมิทริปไทลีน และคลอโพรมาซีน และ ๕. ยาลดความอ้วน เป็นต้น นอกจากกลุ่มยาดังกล่าวแล้ว ผลบวกอาจเกิดขึ้นได้จาก



/สาเหตุอื่น ๆ...



สาเหตุอื่นๆ ที่ไม่สามารถบอกได้ ดังนั้น ต้องนำเอาตัวอย่างปัสสาวะนั้น ไปทำการตรวจ ยืนยันผลอีกครั้งก่อนจึงจะสรุปผลได้ ดังนี้ จะเห็นได้ว่าโรงพยาบาลที่ส่งผลดังกล่าวมานั้น มิได้ทำการแจ้งถึงการตรวจว่าทำในขั้นตอนใด มีค่าปริมาณสารเสพติดเท่าใด ใช้เครื่องมือ ใดๆ ก็มีได้ระบุ และการนำปัสสาวะไปตรวจก็มีได้มีขั้นตอนครบถ้วนตามที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวมานี้ จึงยังไม่น่าเชื่อถือในผลการตรวจนั้น ว่าได้ผ่านการกลั่นกรองยืนยันขึ้นสูงมาแล้ว เพราะตามหนังสือ ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๔๒ ของโรงพยาบาลคลองขลุง ฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง รายงานผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติด สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ รายงานการตรวจหาสารเสพติดเบื้องต้นของโรงพยาบาลคลองขลุง ซึ่งหมายความว่า รายงานการตรวจหาสารเสพติดที่โรงพยาบาลส่งมานั้น เป็นเพียงการยืนยันว่าเป็นการตรวจ เบื้องต้นเท่านั้น

ประเด็นที่สาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เชื่อว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้เสพ นั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสพยาเสพติดตามข้อกล่าวหา หรือเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี อาจตีความให้ชาวบ้านส่งให้ซึ่งอาจมีสารเสพติดปะปนอยู่ หรืออาจเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี รับประทานยาชูลิตินและยาพาราเซตามอลตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็จะต้อง ให้การปฏิเสธตั้งแต่ที่มีการตรวจพบปัสสาวะเป็นสีม่วง อีกทั้ง วิญญาณชนทั่วไปหากตนมิได้เป็นผู้เสพยาเสพติดตามข้อกล่าวหา ก็คงจะไม่ยินยอมเข้ารับการรักษาเป็นผู้ติดยาเสพติด อย่างแน่นอน นั้น จากข้อกล่าวอ้างในข้อนี้เนื่องด้วยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยังไม่เคยลงไปตรวจสอบเลยว่านายสุตใจ มีสาเหตุไคร่เคืองเป็นการส่วนตัวกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งการให้การดังกล่าวของนายสุตใจ นั้น เป็นการปรักปรำให้ร้ายกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิเสธตั้งแต่แรกว่ามีได้ยุ่งเกี่ยวหรือเสพยาเสพติด ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ยอม ลงลายมือ ซึ่งลายมือที่ปรากฏนั้นก็เป็ลายมือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เอง จนกระทั่ง ถึงข้อสงสัยที่ตนเองลงลายมือและเขียนเองว่าน่าจะเป็นจากการกินยาแก้แพ้หรือไม่ จึงลงลายมือชื่อขอขังผู้ฟ้องคดีเอง รวมถึงหลักสุจริตซึ่งวิญญาณชนทั่วไปกระทำกันว่า ตนก็ทราบอยู่แล้วว่าจะมีการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดในครั้งนี้ ตนจึงมาประชุม เพราะการเชิญหลายหน่วยงานมาร่วมประชุมย่อมทราบเหตุและผลดี และยอมให้ตรวจโดยดี จึงแสดงให้เห็นได้ว่า ตนเป็นผู้บริสุทธิ์จริง ถ้าผู้ฟ้องคดีหรือวิญญาณอื่นที่เสพยาเสพติด หรือจงใจให้มีสารเสพติดในตัวเอง ก็คงไม่มีใครมาให้ตรวจปัสสาวะโดยดีอย่างแน่นอน



/ประเด็นที่สี่...



ประเด็นที่สี่ การตรวจหาสารเสพติดในวันประชุมดังกล่าวก็มีหน่วยงานราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมกับสถานีตำรวจนครหลวงคลองหลวง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองหลวงตรวจปัสสาวะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่รายอื่นๆ ลงลายมือชื่อร่วมกันเป็นพยาน และให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขคนใดลงลายมือชื่อเป็นผู้นำปัสสาวะไปตรวจต่อ จึงเห็นได้ว่า ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อออกคำสั่งดังกล่าว มิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง ซึ่งผู้ฟ้องคดียินยอมที่จะเข้าประชุมในครั้งนี้อยู่แล้ว และยอมให้ตรวจปัสสาวะโดยดี โดยไม่หนีไปไหน อีกทั้งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำหมูป่าแล้วทำไมจึงไม่ส่งตัวไปดำเนินคดีต่อแล้วส่งไปบำบัดรักษาเลยในคราวเดียวกัน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ได้บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในกรณีที่ถูกล่าม اتهامกระทำความผิดในทางอาญา และกำหนดให้มีสิทธิในกระบวนการยุติธรรมดังเช่นในเรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้ถูกกล่าวหาว่ามีสารเสพติดอยู่ในร่างกาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีโอกาสพิสูจน์ได้ว่าตนเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองออกคำสั่งดังกล่าว นั้น เป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ เกินดุลพินิจของตนเองเพราะมีที่มาจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งมีได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในลักษณะการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการขัดต่อกฎหมายดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้ดุลพินิจจนเป็นเหตุให้เข้าตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๑๒ (๘) ที่ว่าเป็นคนพาล โดยมีได้นำความพิจารณาประกอบดุลพินิจได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จึงถือได้ว่าการออกคำสั่งดังกล่าวมิชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ห้า คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ใช้ดุลพินิจว่า วิญญาณชนทั่วไป หากตนเองมิได้เป็นผู้เสพยาเสพติดตามข้อกล่าวหา ก็คงจะไม่ยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษาเป็นผู้ติดยาเสพติดอย่างแน่นอน นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามโครงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด นั้น ก็เพราะมาจากคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เองว่า ให้ไปเข้ารับการบำบัดแบบสมัครใจเสียก่อน เมื่อครบกำหนดแล้วก็สามารถที่จะกลับมาลงสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้านได้เช่นเดิม โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ด้วยความเชื่อมั่น



ในคำแนะนำ...

ในคำแนะนำของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และประกอบกับผู้ฟ้องคดีมิได้มีความรู้ทางด้านนี้ จึงไปสมัครเข้าโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้แสวงหาพยานหลักฐาน และข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวตั้งแต่ต้น และมีได้ใช้เนื้อหาในข้อเท็จจริงดังกล่าวนำมารวมในการพิจารณาโดย ซึ่งเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ขัดกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ รวมทั้งมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว มิใช่เพียงว่าจะนำพยานบุคคลมากล่าวอ้างอย่างเดี๋ยวจะครบองค์ประกอบว่ามีการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้นำเนื้อหาในข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้มาพิจารณาก่อนที่จะออกคำสั่งดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ใช้ดุลพินิจเกินเลยโดยไม่พิจารณาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างรอบคอบ ซึ่งการใช้ดุลพินิจจึงต้องอยู่ในขอบเขตวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๔ แก่อุทธรณ์ว่า ขอถือเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม พร้อมเอกสารที่ยื่นไว้ต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และขอแก้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและสอบสวนพยานบุคคล ซึ่งมีทั้งพยานบุคคลฝ่ายของผู้ฟ้องคดี และพยานบุคคล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ร่วมตรวจปัสสาวะในวันเกิดเหตุด้วย นอกจากนั้น หลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ประชุมและลงมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้ว ได้มีการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบตามแบบ ผญ.๕ และมีความเห็นพร้อมเหตุผลของกรรมการทุกคนเสนอต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ การพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ อย่างไร นั้น เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามหนังสืออำเภอคลองขลุง ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๕๑๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือโต้แย้ง ตลอดจนนำพยานหลักฐานและพยานบุคคลมายืนยันเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของตน ตามหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การเป็นผู้ใหญ่บ้าน



/ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้าน มีอำนาจหน้าที่ในทางปกครองและมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน พึงกระทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรในหมู่บ้าน ไม่กระทำการขัดหรือฝ่าฝืนกฎหมายเสียเอง แม้ว่าจะได้รับการบำบัดแล้ว แต่พฤติกรรมดังกล่าวถือว่าเสื่อมเสียในทางศีลธรรม จึงถือได้ว่าขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามหนังสืออำเภอคลองขลุง ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ การดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นไปตามวิธีพิจารณาทางปกครองแล้ว ส่วนการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นั้น ได้มีการพิจารณาจากพยานหลักฐาน ที่ปรากฏทั้งรายงานผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดของโรงพยาบาลคลองขลุง ตามหนังสือ ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๔๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตลอดจนหนังสืออุทธรณ์และพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีได้รวบรวมมาเพื่อประกอบข้อโต้แย้งของตน หาได้พิจารณาโดยไม่มีการสืบเสาะหาพยานหลักฐาน หรือคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดี หรือตลอดจนวิธีการอื่นใดตามที่ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งในคำฟ้องศาลปกครองสูงสุด

๒. ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดให้มีการประชุมประจำเดือนเพื่อชี้แจงข้อสั่งการของรัฐบาลให้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยในวันดังกล่าว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน จะต้องเข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน โดยในวันดังกล่าวอำเภอคลองขลุงได้ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองขลุง รณรงค์ต่อต้านยาเสพติด และจัดให้มีการตรวจสอบปัสสาวะของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ที่เข้าร่วมประชุมดังกล่าว โดยมีได้มีการแจ้งให้ผู้ใดทราบเป็นการล่วงหน้า เมื่อผลการตรวจสอบเบื้องต้นในวันดังกล่าว พบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี และบุคคลอื่นอีก ๒ คน จึงได้มีการส่งผลไปตรวจที่โรงพยาบาลคลองขลุงอีกครั้ง ซึ่งได้รับผลการยืนยันว่า ในปัสสาวะของบุคคลทั้ง ๓ พบสารเมทแอมเฟตามีน ในปัสสาวะ ซึ่งการตรวจยืนยันดังกล่าว เป็นการยืนยันผลโดยหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบเฉพาะที่เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์ ดังนั้นจึงสามารถรับฟังเพื่อเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน



/๓. การร่วมกัน...

๓. การร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นย่อมต้องเป็นหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของราษฎรในหมู่บ้าน โดยผู้ที่จะเป็นผู้ปกครองหมู่บ้าน ย่อมต้องเป็นบุคคลที่เป็นที่น่าเคารพนับถือ ดังนั้น เมื่อราษฎรใดในหมู่บ้านมีความกังขา หรือสงสัยในพฤติกรรมของผู้ที่จะมาเป็นผู้ปกครองของตน ย่อมต้องมีหน้าที่ในการแจ้งข้อมูลเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปตรวจสอบว่า บุคคลนั้นเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะควรได้รับการคัดเลือกหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ ถึงแม้จะมีการร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่หากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ไม่พบว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมตามที่มีการร้องเรียนแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีย่อมมีคุณสมบัติเป็นผู้สมควรรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านได้ แต่กรณีดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริง จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น กรณีความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนายสุตใจ จึงไม่อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด สำหรับการตรวจสอบประวัติของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น ได้ดำเนินการโดยมิได้มีการแจ้งให้ผู้ใดทราบเป็นการล่วงหน้า ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนทราบดีอยู่แล้วว่าในวันดังกล่าวจะมีการตรวจสอบประวัติ และเพื่อเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจ จึงได้เข้าร่วมตรวจสอบประวัติ นั้น ข้ออ้างดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นไปไม่ได้โดยแน่แท้เพราะปฏิบัติการตรวจสอบหาสารเสพติดในประวัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการขจัดและต่อต้านยาเสพติด ดังนั้น การกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อมจะมีเพียงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเท่านั้นที่จะทราบว่ามีการปฏิบัติงานที่ไหน และเมื่อไร

๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้รวดเร็วและเป็นธรรม โดยในขั้นตอนการพิจารณาตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านของผู้ฟ้องคดีก็เช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการสอบสวนและตรวจสอบพยานหลักฐานโดยยึดถือตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งได้ให้โอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอแล้ว และหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้าน ได้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว กรณีจึงเป็นไปตามวิธีพิจารณาทางปกครอง ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของ



/รัฐธรรมนูญ...



รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ  
ของประชาชนแล้ว หาได้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการใช้ดุลพินิจเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

๕. ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริง โดยมีการยืนยันผลการ  
ตรวจจากโรงพยาบาลคลองขลุง ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ หากผู้ฟ้องคดีมิได้ยุ่งเกี่ยวกับ  
ยาเสพติดจริงตามที่ได้มีการกล่าวอ้างไว้ นั้น เหตุใดจึงไม่ปฏิเสธที่จะเข้ารับการบำบัดรักษา  
ซึ่งผิดวิสัยของวิญญูชนหรือบุคคลทั่วไปที่จะยอมรับในสิ่งที่ตนมิได้ก่อ ทั้งที่ทราบว่าจะผลของการ  
การกระทำนั้น อาจส่งผลกระทบต่อการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านของตน อีกทั้ง  
ห้วงระยะเวลาของการเริ่มบำบัดรักษา ได้เริ่มเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งห่างจาก  
วันที่ได้มีการตรวจปัสสาวะและเจาะสารเสพติดในปัสสาวะนั้นถึง ๒๒ วัน ซึ่งถือว่าเป็น  
เป็นระยะเวลาที่พอสมควร อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้มีเวลาเตรียมตัวและทบทวนว่า การที่ตน  
ยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยที่ตนมิได้มีพฤติกรรมการเกี่ยวข้องกับ  
เป็นการสมควรหรือไม่ อย่างไร แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการบำบัดรักษา  
โดยมิได้แสดงอาการปฏิเสธแต่ประการใด อันเป็นการยอมรับโดยดุษฎีว่า ตนมีพฤติกรรม  
ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจริงตามที่ได้มีการกล่าวหา และต้องการบำบัดรักษาเพื่อฟื้นฟู  
สมรรถภาพ นอกจากนี้ ไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดมายืนยันได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔  
เป็นผู้แนะนำ หรือหากข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้มีการแนะนำให้เข้ารับ  
การบำบัดก็ตาม โดยวิสัยของบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้ว คงจะไม่ยินยอมเข้ารับ  
การบำบัดรักษาเป็นแน่แท้ ทั้งโดยศักดิ์ศรีของความเป็นผู้นำหมู่บ้าน ซึ่งต้องประพฤติตน  
เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกบ้าน ยึดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และไม่ยอมกระทำการใดอันทำให้  
ตนเสื่อมเกียรติและเป็นที่ยึดฉันท์ของลูกบ้าน รวมถึงการไม่ยอมรับหากว่าตนเองมิได้  
กระทำผิดด้วย

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒  
ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จะต้องไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือ  
เสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ข้อ ๓๒ ของระเบียบ  
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า ผู้มีสิทธิสมัคร  
รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายว่าด้วย  
ลักษณะปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้ เมื่อพิเคราะห์ถึงมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ  
ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนด



/ลักษณะต้องห้าม...



ลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เพราะกฎหมายมิได้ใช้คำว่า "ไม่เป็นผู้เคย" กำกับไว้ดังเช่นความในมาตรา ๑๒(๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการบำบัดผู้ติดยาเสพติดตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และเป็นเวลาก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะประกาศเรื่อง เลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดสิ้นสุดลงแล้วก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวโรงพยาบาลคลองขลุงก็ต้องมีการติดตามพฤติกรรมของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดต่อไปอีก ๑ ปี โดยจะมีการนัดติดตามผลทุก ๓ เดือน เพื่อให้ผู้รับการบำบัดรักษากลับไปเสพยาเสพติดอีก การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน มีหน้าที่ดูแลรักษาความสงบภายในหมู่บ้าน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกบ้านรวมถึงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เสื่อมเสียในทางศีลธรรมตามที่ได้วินิจฉัยแล้ว และในช่วงเวลาที่ประกาศรับสมัครเลือกผู้ใหญ่ เป็นช่วงที่ผู้ฟ้องคดีอยู่ในการควบคุมและติดตามพฤติกรรมอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๙) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกผู้ใหญ่บ้าน และวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และการที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี นั้น จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

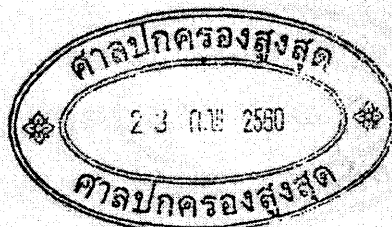
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ปรากฏว่า มีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครหมายเลข ๑ และนายอารมณ ศรีตะวัน



/เป็นผู้สมัคร...

เป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๓๗๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน และมีการประกาศรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน แต่ปรากฏว่า นายสุดใจ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ขอให้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งผู้อยู่บ้านถูกตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ และเป็นเหตุให้ต้องลาออกจากการเป็นผู้อยู่บ้าน ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้มีการตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือที่ กพ ๐๓๑๗/๓๙๑๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คัดค้านการพิจารณากรณีการขาดคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี พร้อมกับนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมจำนวน ๒๑ คน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาความเห็นและมติของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีคำสั่งว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน และมีหนังสือที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งคำสั่งการขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ดังกล่าว จึงมีหนังสือที่ กพ ๐๓๑๗/๔๕๑๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รายงานการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ปรากฏได้ จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งผู้อยู่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีประกาศลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ประกาศผลการเลือกผู้อยู่บ้านกรณีไม่ต้อง



/ทำการเลือก...

ทำการเลือก และมีคำสั่งอำเภอคลองขลุง ที่ ๔๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แต่งตั้ง นายอารมณ เป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เหตุที่ตรวจพบ สารเสพติดในปัสสาวะของตนเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เนื่องจากในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้ไปร่วมงานทำบุญ ๑๐๐ วัน เพื่อนบ้านทำให้อาจดื่มน้ำผสมสารเสพติดเข้าไป โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่ามีการเสพยาเสพติดอยู่ในแก้ว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีมีอาการใช้หัวดีน้ำมูกไหล จึงได้รับประทานยาชูลิตินและพาราเซตามอล และการที่ผลการตรวจปัสสาวะเป็นสีม่วง เกิดจากหลายปัจจัย หากเป็นกรณีที่ต้องเสพยาเสพติดเพียงประการเดียวไม่ นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ไม่ได้ตรวจสอบให้เกิดความเป็นธรรม กับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติดีไม่เป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม โดยมีราษฎร ในหมู่บ้านและสำนักสงฆ์รับรองความประพฤติ และการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษา ก็เกิดจากคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ชาติคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้าน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดี มาฟ้องต่อศาล ขอให้มีการพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาด คุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้าน และคำสั่งที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้มีการ เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ และให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ใหม่ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

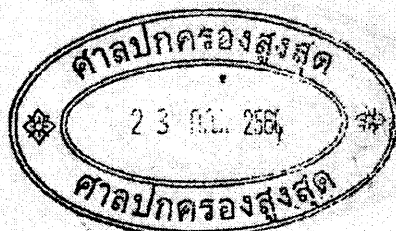
ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีชาติคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้าน และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๘) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓๒ กำหนดว่า ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่กำหนดไว้ เห็นว่า



/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันประชุม ผู้ใหญ่บ้าน กำหนด ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองขลุงตรวจสอบปัสสาวะ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อตรวจหาสารเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และผลการตรวจปัสสาวะ ปรากฏว่า พบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดี ปลัดอำเภอคลองขลุงจึงได้มีบันทึก ถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี โดยในบันทึกดังกล่าวผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า ได้เสพยาเสพติด แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อ แต่หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อเพราะสงสัยว่า ที่ตรวจพบอาจเป็นเพราะรับประทานยาแก้แพ้หรือยาแก้ปวดเป็นประจำอย่างน้อยวันละ ๒ เม็ด ก่อนนอน จึงเป็นสาเหตุให้ตรวจพบสารเสพติด โดยยินยอมให้นำปัสสาวะไปตรวจ ที่โรงพยาบาลคลองขลุง และหากตรวจพบว่า มีสารเสพติดยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษา ตามบันทึกลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลคลองขลุง ขอความอนุเคราะห์โรงพยาบาลคลองขลุงทำการตรวจปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีอีกครั้ง และหลังจากนั้นผู้อำนวยการโรงพยาบาลคลองขลุงได้มีหนังสือโรงพยาบาลคลองขลุง ที่ กพ ๐๐๒๗.๓๐๑/๑๕๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ รายงานผลการตรวจปัสสาวะหา สารเสพติดเพื่อยืนยันผลการตรวจเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และปรากฏว่า พบสารเสพติด ซึ่งเป็นการตรวจสอบและรับรองผลโดยโรงพยาบาลคลองขลุง ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ อีกทั้ง การตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันซ้ำอีกครั้งจากที่มีการตรวจ ครั้งแรกจากตัวอย่างปัสสาวะ หาใช่เป็นการตรวจสอบเบื้องต้นแต่ประการใด และยังปรากฏ ข้อเท็จจริงอีกว่า ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ พบสารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำ ของนายสุดใจ ที่ให้ถ้อยคำต่อปลัดอำเภอคลองขลุงว่า ผู้ฟ้องคดีเสพยาเสพติดร่วมกับ นายสามารถ และนายทองย้อย ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสพยาเสพติด ตามข้อกล่าวหา หรือเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอาจดื่มน้ำที่ชาวบ้านส่งให้ซึ่งอาจมียาเสพติด ปะปนอยู่ หรืออาจเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีรับประทานยาชูลิดินและยาพาราเซตามอล ตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็คงจะต้องให้การปฏิเสธตั้งแต่ที่มีการตรวจพบ ว่า ปัสสาวะเป็นสีม่วงแล้ว อีกทั้ง วิญญูชนทั่วไปหากตนมิได้เป็นผู้เสพยาเสพติดตามข้อกล่าวหา ก็คงจะไม่ยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษาเป็นผู้ติดยาเสพติด และการที่ผู้ฟ้องคดีดำรง



/ตำแหน่ง...



ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ยังกต้องรักษาชื่อเสียงของตนและไม่ยอมรับผิดหากว่าตนเองมิได้กระทำ ความผิด แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากการเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ กรณีจึงเชื่อได้ว่า ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี ได้เสพยาเสพติดในระหว่างที่มีการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีจริง ซึ่งพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ได้เสพยาเสพติดดังกล่าว นั้น เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มี พฤติกรรมเสื่อมเสียในทางศีลธรรมตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แม้การที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ จะเป็นเวลาก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีประกาศเรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดสิ้นสุดลงแล้วก็ตาม แต่กรณีดังกล่าว โรงพยาบาลคลองขลุงก็ต้องมีการติดตามพฤติกรรมของผู้เข้ารับ การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดต่อไปอีก ๑ ปี โดยจะมีการนัดติดตามผลทุก ๓ เดือน เพื่อให้ ผู้รับการบำบัดรักษากลับไปเสพยาเสพติดอีก และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่กลับเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เสื่อมเสีย ในทางศีลธรรมตามที่ได้อวินิจฉัยแล้ว และในช่วงเวลาที่ประกาศรับสมัครเลือกผู้ใหญ่บ้าน เป็นช่วงที่ผู้ฟ้องคดีอยู่ในการควบคุมและติดตามพฤติกรรมอยู่ ดังนั้น ในขณะที่ผู้ฟ้องคดี สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็น ผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อ ๓๒ ของระเบียบบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดี ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ ที่วินิจฉัย ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยมีได้ ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ละเอียดทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสในการต่อสู้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยมีได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง อันเป็นการขัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย



/พุทธศักราช ๒๕๕๐...

พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่มิชชันนารีร้องคัดค้านว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านแล้ว คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่จะมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน และหลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๘๑๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สามารถพิสูจน์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คัดค้านการพิจารณากรณีการขาดคุณสมบัติ พร้อมทั้งนำพยานบุคคล มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมจำนวน ๒๑ คน และหลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาความเห็น และมติของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ข้อเท็จจริง รวมทั้งพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีคำสั่งว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกผู้อยู่บ้าน กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

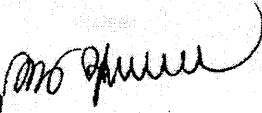
คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้อยู่บ้านกรณีไม่ต้องทำการเลือก ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และมีคำสั่งอำเภอคลองขลุง ที่ ๔๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แต่งตั้งนายอารมณ เป็นผู้อยู่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ในการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน ปรากฏว่า มีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน จำนวน ๒ คน คือ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัคร หมายเลข ๑ และนายอารมณ เป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่ง ตามหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๔๒๑๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านดังกล่าว เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นผู้อยู่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ และข้อ ๓๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้อยู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายจึงมีผลทำให้เหลือผู้สมัครเพียงรายเดียว คือ นายอารมณ ผู้สมัคร หมายเลข ๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้อยู่บ้าน กรณีไม่ต้องทำการเลือก ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และมีคำสั่งอำเภอคลองขลุง



/ที่ ๔๓/๒๕๕๖...

ที่ ๕๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แต่งตั้งนายอารมณ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสามเรือน หมู่ที่ ๓ ตำบลวังไทร อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย พิพากษายืน

นายมนูญ ปุญญกริยากร  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวนและ  
ตุลาการหัวหน้าคณะ

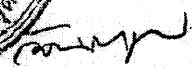
นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



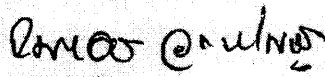
นายประวิตร บุญเทียม  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด  
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายสมชัย วัฒนการุณ  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



นายไพบุลย์ วรหะไพฑูรย์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร

